deuten: ein so mangelhaft bekleidetes Frauenzimmer, dass nicht einmal die Spuren der monatlichen Reinigung verborgen bleiben. Nebenformen: कारवी, कारवी, कारही.

कार्वीपुर (का॰ + पुर) n. = कारीवर्ष ÇABDAR. im ÇKDR.

नाट्रार् m. AK. 3,6,2,18 (vgl. u. नाट्र). 1) Festung (vgl. नाट्र) Bhar. zu AK. 3,6,2,18. ÇKDa. — 2) Brunnen Taik. 3,3,339. H. an. 3,546. Med. r. 145. Hâr. 231. — 3) die in einen Teich führende Treppe H. an. Med. Hâr. — 4) = नागर m. Taik. H. an. Med. Hâr. a libertine Wils.

काठ m. eine Art Ausschlag mit rothen Flecken AK. 2,6,2,5. H. 467. Suça. 1,156,3. 11. 2,140,16. Verz. d. B. H. No. 975. — Wohl aus कुछ entstanden.

काठर् m. N. einer Pflanze (मङ्काठ) Ridin. im ÇKDa. — Vgl. काटर्. काठर्पुट्यी (का - + पुट्प) f. N. einer Pflanze, Convolvulus argenteus, Ritnam. 50. Ridan. im ÇKDa.

काडायन (!) patron. Рвачава́рну, in Verz. d. B. H. 53,9 v. u. — Vgl. क्रीस्तायन.

काण m. 1) Ecke, Winkel, = श्राम्म AK. 2,8,9,61. Так. 3,3,125. H. 1013. an. 2, 138. = म्रिय und एकरेशा गृहादीनाम् Meo. n. 9. गृहकाणी स्थित: Pańkat. 238, 8. गुरुकाणीकारेशे 181, 19. कपारकाणीकारेशे 237, 3. स्व-गुरुस्याङ्गणे तेन चलारः स्वर्णपूरिताः । कुम्भाद्यतुर्पु काणेषु निगूषाः स्वा-पिता भुवि ॥ Kathas. 19,33. Dagar. in Beng. Chr. 187,8. 198,9. त्रिकाण MBn. 14, 2035. चतु व्काणाधाकार Sch. zu Vedantas. 63. Coleba. Alg. 58. काणास्प्रवृत्त a circle in contact with the angles; an exterior circle; one circumscribed 299. - 2) Zwischengegend (विद्या) Ragan. im ÇKDa. - 3) ein Werkzeug zum Schlagen der Laute oder eines andern musikalischen Instruments AK. 1.1, \$\, 6. H. 294 (nach dem Sch. auch f.). H. an. Med. भेरीम्दङ्गवीणानां काणसंघरितः (शब्दः) R.2,71,26. स्वर्णकाणा-भिक्तः प्राणाद्यामह्र-इभि: 81,2. — 4) ein best. musikalisches Instrument TRIK. MED. - 5) Keule (TIE) TRIK. H. an. MED. - 6) der Planet Mars H. an. — 7) der Planet Saturn (aus dem griech. Κρόνος; vgl. कील) Viçva im ÇKDR. Horaç. in Z. f. d. K. d. M. 4,318. Ind. St. 2,261. - vgl. म्रियकाण, कुम्भकाण.

कोषाकुषा m. = कोलकुषा, उत्कुषा, मह्कुषा Wanze H. 1209, v. l. कोषावादिन् (को॰ + वा॰) m. ein Bein. Çiva's H. ç. 43 (॰वाटिन्). कोषाकािषा (कोषा + कोषा) adv. von Winkel zu Winkel, in der Diagonale Haughton. — Ueber diese Art compp. s. P. 5,4,127. Vop. 6,33.

काणि adj. = कुणि lahm am Arm AK. 2,6,4,48, Sch.

काणिय s. काणिय; काणियन unregelmässige Form für का। Ind. St. 3. 460.474.

काएउभट् (काएउ + भ°) m. N. pr. eines Grammatikers Coleba. Misc. Ess. I, 263. II, 42. Verz. d. B. H. No. 764. fg.

नाय (von नुष्य) m. 1) Fäulniss, Verwesung: मूत्रपुरिषत्राय Suçr. 1, 41.9.10. 170,15. 2,292,20. — 2) ein faulendes Geschwür: स्नापुमासिस्यानाय Suçr. 1,92,4. 266,16. 2,369,16. gangrene Wils. — 3) eine best. Augenkrankheit H. an. 2,213. Med. th. 5. inflammation, and ulceration of the angles of the eyelids Wils. — Nach H. an. und Med. ausserdem noch das Quirlen (मयन) und adj. = शिंदत, afflicted with pain Wils. ÇKDR. angeblich nach denselben Autorr.: = मियत gequirlt.

नार्पड (ना + र्पड) 1) Bogen, n. AK. 2.8.2, 51. H. 775 'nach dem Sch. auch m.). Med. d. 28. m. H. an. 3, 180. — Вилата. 1, 97. Milav. 83. Hit. 35.11. Катийз. 22, 92. Rióa-Tar. 5, 104. Buig. P. 3, 21, 52. 9. 10, 9. Nirgends das Geschlecht zu erkennen. — 2) m. die bogenförmige Braue H. an. Med. — 3) m. eine kriechende Pflanze H. an. — 4) m. N. pr. einer Gegend H. an. Med.

कार्गिउन् (von कार्गउ) mit einem Bogen bewaffnet, ein Bein. Çiva's Çiv.

कादार eine Getreideart Sch. zu Kits. Ça. 1,6.8.

कोह्रव m. Paspalum scrobiculatum Lin., ein Getreide geringerer Art (जुधान्य), A.K. 2,9,16. H. 1177. म्रश्नाद्वेपानि धान्यानि काह्रवा: पुलकास्त्रवा MBB. 13,4363. Suça. 1,197.6. 73,5. 2.45.13. 77.6. 294.10. हिंह्या कर्पूर खएडान्वृतिमिक् जुरुते काह्रवाणां समलात् Вильтв. 2.98. Sch. zu Кітл. Ça. 1,6,8. Радон. zu 2,1. — Vgl. काह्रवीण.

काला SV. I, 4, 1, 2, 4 eine offenbar entstellte Form, wofür RV. चाकान् hat.

कोनात्त्रक m. oder °का f. ein best. Wasservogel Suga. 1,205, 14.

कानालि wohl eine best. Pflanze Suga. 2,73, 1.

कात्तल (कात्तल?) m. pl. N. pr. eines Volkes Hautv. 784. — Vgl. कुत्तल. कान्त्र m. N. pr. eines Gebirges VP. 180, N. s. — Vgl. काल, काल्त्रका. कालगिरि und काल्वगिरेय.

कान्वशिर् m. pl. N. pr. eines gesunkenen Kriegerstammes MBn. 13. 2158. — Vgl. कोल्विगिरेच.

काप (von 1. कृप्) m. 1) krankhafte Aufreyung, namentlich der द्वाप oder Flüssigkeiten des Leibes Such. 1,3,8. पवनः परं नापं पाति 47,2. 130, 19. 153, 7. म्रीष्ठकाप 2,125, 7. म्रीतिकाप 312. 7. P. 5, 1, 38, Vårtt. 1. - 2) Aufwallung, Zorn AK. 1,1,7,26. H. 299. त्रापा उत्तेन (गमपति) M.3,230. 8,280. Hip. 3, 17. R. 1,3,24. Vib. 40. कापास्तत्वापाभद्वराः Hir. 37,24. क्रकापाधिनिर्दरध Vib. 145. न में काप: N.25,10. श्रकातव इवास्पा: कोपा लह्यते Çîk. 69,2. तस्याः कापमजीजनः Ragn. (ed. Cale.) 1,77. का-पार्दित Ver. 39, 13. कापाभिभूत Pankar. 169, 21. काप न गटहति (नागः) 1,139. स भूयो उत्यक्तं कापं करिष्यति 151,12. Микки. 86,14. Çuk. 45,7. न में केापस्त्वया कार्य: MBn. 14,2408. न में काया अस्याम् Vike. 60,12. यं प्रति कापः Р. 1,4,37. चकार कापं तेजस्वी विश्वामित्रमृषि प्रति Міяк. Р. 9,4. प्रभूतं तवापरि कापं करिष्यति Pankar. 162.25. कापं संयद्ध N. 20. 26. कार्प संक्र्नुम् 6,13. देखि जामजकापजे AK. 3,4,48,123. Am Ende eines adj. comp. f. श्रा Malay. 17. सकाप erzürnt Pankat. III, 27. सकापन adv. zornig, im Zorn 38,11. 94,8. Hir. 20,18. — नेतापँ (नार्तीर्) salsche Var. für क्राष im gaṇa पचादि zu P. 3.1, 134. — Vgl. पहमक्राप.

- 1. कापक्रम (काप + क्रम) adj. zornig ÇKDa. Wils.
- 2. कोपक्रम (2. क + उपक्रम) n. Brahman's Schöpfung Rajan. zu AK. 3,6,8,28. ÇKDR.

कापज्ञ (2. क + उपज्ञा) n. dass. AK. 3,6,8,28, Sch.

कोपन (von जुप simpl. und caus.) 1) adj. f. ह्या a) zum Zorn geneigt. zornig, böse MBa. 1,1354. 3,9976. 10749. 13,4588. R. 1,34,22. 4,46,8. Vicv. 10,5. Kân. 61. Kathâs. 5,42. Çuk. 40,9. H. 392. fem. Ak. 2,6.1. 4. H. 510. Pakkat. IV,8. Vika. 57,11. Kumânas. 3,8. Amar. 65. — b) in krankhafte Aufregung versetzend, reizend Suca. 1,177,15. वानेकापन